

«Απορίες» – για τα όσα γράφει ο Ριζοσπάστης με αφορμή τους 2 Έλληνες στρατιωτικούς...

του *Θοδωρή Μαράκη*

Με αφορμή την απελευθέρωση των δύο Ελλήνων στρατιωτικών στη στήλη του «Ριζοσπάστη» (17\8\18) «Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ» –άρα άποψη της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ– με τίτλο «**Κανένας εφησυχασμός**» γράφονται πράγματα που προξενούν «απορίες»...

Γράφει ο Ριζοσπάστης (Οι υπογραμμίσεις δικές μας):

«...πέρα από την προσπάθεια να εξαργυρώσει πολιτικά την απελευθέρωση των δύο στρατιωτικών, η κυβέρνηση συνεχίζει να καλλιεργεί εφησυχασμό για την τούρκικη επιθετικότητα και θολώνει τα νερά για τον επικίνδυνο ρόλο των ΗΠΑ-NATO-ΕΕ στην περιοχή, την κλιμάκωση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων με άμεση εμπλοκή της Ελλάδας».

Παρακάτω επισημαίνει ότι...

«...Κανένας εφησυχασμός δεν πρέπει να υπάρχει στο λαό. Οι εξελίξεις στην περιοχή μυρίζουν μπαρούτι και απαιτούν ένταση της πάλης ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και την εμπλοκή της Ελλάδας».

Στις 5\9\18 ο Ριζοσπάστης, με τίτλο «**Επικίνδυνη η κατάσταση στην περιοχή, ο λαός να είναι σε ετοιμότητα**», παραθέτει την ανακοίνωση του γραφείου τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ, όπου αναφέρεται:

«Το ΚΚΕ εκφράζει την έντονη ανησυχία του για τις εξελίξεις σε Ανατολική Μεσόγειο και Μέση Ανατολή...

»...Η κατάσταση είναι επικίνδυνη, συνδέεται με τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς στα Βαλκάνια, την ένταξη των

Δυτικών Βαλκανίων στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, για αλλαγή συνόρων ανάμεσα π.χ στη Σερβία και το Κόσσοβο, αλλά και την ένταση της επιθετικότητας της Τουρκίας...».

Γι' αυτό:

«Το ΚΚΕ καλεί το λαό σε ετοιμότητα...

»Να κλιμακώσει τον αγώνα ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους...

»Να παλέψει μαζικά ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που είναι σημαιοφόρος των συμφερόντων του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στην περιοχή και να απαιτήσει να μην υπάρξει εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Καμιά συμμετοχή στην ΑμερικανοΝΑΤΟϊκή άσκηση "Bright star 2018" και στις άλλες στρατιωτικές ασκήσεις. Να κλείσουν τώρα η βάση-ορμητήριο Σούδας και οι άλλες στρατιωτικές βάσεις».

«Εφησυχασμός»; Κάθε άλλο!

Συμμεριζόμαστε την ανησυχία της ΚΕ του ΚΚΕ για τις εξελίξεις στην περιοχή ότι «μυρίζουν μπαρούτι», ότι η κατάσταση είναι επικίνδυνη, κλπ.

Αλλά είναι «απορίας άξιον» σε ποια στοιχεία στηρίζει η Κεντρική Επιτροπή (ΚΕ) του ΚΚΕ την άποψη ότι:

«η κυβέρνηση συνεχίζει να καλλιεργεί τον εφησυχασμό για την τουρκική επιθετικότητα».

Το αντίθετο συμβαίνει.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που είναι κυβέρνηση του ελληνικού καπιταλισμού-ιμπεριαλισμού, απαντάει με επιθετικότητα στην επιθετικότητα του τούρκικου ιμπεριαλισμού!

Αυτό, στην πραγματικότητα, το παραδέχεται η ίδια η ΚΕ του ΚΚΕ όταν θεωρεί και ως ένα βαθμό σωστά την κυβέρνηση «σημαιοφόρο των συμφερόντων του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στην περιοχή»!

Μόνο που –και αυτό δεν μας το λέει η ΚΕ– η κυβέρνηση δεν είναι σηματοφόρος μόνο για τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, αλλά πάνω απ’ όλα για τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού-ιμπεριαλισμού που ταυτίζονται με του ΝΑΤΟ των ΗΠΑ και της ΕΕ.

Και για να γίνουμε συγκεκριμένοι: Η συγκρότηση του άξονα Ελλάδα-Ισραήλ-Αίγυπτος-Κύπρος, με τις ευλογίες των ΗΠΑ (και την υποστήριξη του Αμερικανικού 6^{ου} στόλου) είναι στοιχείο εφησυχασμού;

Υπάρχει η επιθετικότητα της Τουρκίας, ασφαλώς, αλλά από πλευράς Ελλάδας δεν υπάρχει εφησυχασμός, υπάρχει αντεπίθεση, την οποία οι Μαρξιστές έχουν καθήκον να αποκαλύπτουν.

Χρειάζονται δύο για να τσακωθούν, δεν γίνεται να είσαι σηματοφόρος του ΝΑΤΟ και καλό παιδί των ΗΠΑ, αλλά ταυτόχρονα να καλλιεργείς εφησυχασμό και να στερείσαι επιθετικότητας!

Για να γίνουμε πάλι συγκεκριμένοι, στην Ελλάδα των μνημονίων το χρήμα για εξοπλισμούς ρέει άφθονο! Είναι και αυτό σύμπτωμα της καλλιέργειας εφησυχασμού;

Ενίσχυση εθνικισμού

Κάτι άλλο, επίσης «απορίας άξιον», είναι πώς δεν αντιλαμβάνεται η ΚΕ του ΚΚΕ ότι με απόψεις όπως αυτές που εκφράζει ενισχύει τον εθνικισμό σε Ελλάδα και Τουρκία και κάθε άλλο παρά βοηθάει «στην κοινή πάλη των λαών της περιοχής ενάντια στην εξουσία του κεφαλαίου, που “ταΐζει” την εκμετάλλευση και τον πόλεμο, “σπέρνει” φτώχεια και προσφυγιά».

Αν –πράγμα που δεν ισχύει– η κυβέρνηση καλλιεργεί εφησυχασμό απέναντι στην τούρκικη επιθετικότητα, τότε, η ΚΕ του ΚΚΕ, μ’ αυτές τις απόψεις καλλιεργεί εφησυχασμό για το ρόλο του ελληνικού ιμπεριαλισμού στην κλιμάκωση της έντασης στην περιοχή και αυτό είναι εξαιρετικά πιο επικίνδυνο!!!

Ποια ετοιμότητα, ποια κλιμάκωση;

Ας πάμε πάρα κάτω:

«Το ΚΚΕ καλεί το λαό σε ετοιμότητα»...

Δηλαδή τι ακριβώς να κάνει ο λαός για να τεθεί σε ετοιμότητα; Υποθέτουμε πως η ΚΕ δεν εννοεί να πάμε όλοι στο Μοναστηράκι να αγοράσουμε στολές παραλλαγής και τα συναφή...

«Να κλιμακώσει τον αγώνα του ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους...».

Ποιον αγώνα; Γίνεται αγώνας ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και δεν τον πήραμε χαμπάρι; Κάνει αγώνα ο λαός από μόνος του – πότε έγινε αυτό; Και χρειάζεται να τον κλιμακώσει – πώς θα τον κλιμακώσει;

Είναι καιρός να σταματήσει αυτή η κοροϊδία, με την ηγεσία του ΚΚΕ να πετάει αντιιμπεριαλιστικές-αγωνιστικές κορώνες που για τα λαϊκά στρώματα δεν έχουν καμία πρακτική αξία! Τελικά ο μόνος ρόλος που παίζουν αυτού του είδους τα καλέσματα είναι να αξιοποιούνται από την ηγετική ομάδα για να καθιστά υπεύθυνα για ότι πρέπει να γίνει τα λαϊκά στρώματα απαλλάσσοντας την ηγεσία από τις δικές της ευθύνες.

Αν η Αριστερά (ειδικά το ΚΚΕ) θέλει, τότε μπορεί!

Ο αγώνας που πρέπει να γίνει είναι υπόθεση του ΚΚΕ και των οργανώσεων της Αριστεράς. Αν η ΚΕ του ΚΚΕ θέλει να ασχοληθεί σοβαρά με το να μπει ο λαός στην αντεπίθεση, οφείλει να οργανώσει την πάλη του σε μαζικό επίπεδο – πράγμα εντελώς διαφορετικό από το να καλεί σε κομματικές στην ουσία συγκεντρώσεις, όπως συνηθίζει να κάνει την ίδια στιγμή που καταγγέλλει όποιον διαφωνεί μαζί του σαν όργανο της άρχουσας τάξης.

Αυτό σημαίνει να μπει επικεφαλής του αγώνα ενάντια στον πόλεμο και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, σε κοινό μέτωπο δράσης με ΑΝΤΑΡΣΥΑ- ΛΑΕ και κάθε άλλη κίνηση και κινηματική πρωτοβουλία.

Αγώνα πολύμορφο και συνεχή, με διαδηλώσεις, απεργίες,

συγκεντρώσεις, κεντρικές και κατά συνοικία, σε εργοστάσια, επιχειρήσεις κοκ.

Κανείς δεν διαφωνεί με την ΚΕ του ΚΚΕ για την αναγκαιότητα της κοινής πάλης των λαών της περιοχής.

Αυτό όμως σημαίνει ότι είναι αναγκαίος ο συντονισμός με τις όποιες αριστερές οργανώσεις και κινήματα των χωρών της περιοχής, με διεθνιστικό προσανατολισμό.

Χωρίς τέτοιου είδους προτάσεις για ενωτική δράση όλα τα άλλα είναι λόγια και κοροϊδία.

Ακόμα, σήμερα περισσότερο από ποτέ, οι συνθήκες επιβάλλουν την αναγκαιότητα και το χτίσιμο μια νέας Διεθνούς πάνω στην παράδοση των 4^{ων} πρώτων συνεδρίων της 3^{ης}, Κομμουνιστικής Διεθνούς, το έργο που ξεκίνησε ο Μαρξ και συνέχισε ο Λένιν αλλά κατέστρεψε ο Στάλιν «κλείνοντας» την Κομμουνιστική Διεθνή το 1943.

Μια διεθνής οργάνωση των εργαζομένων είναι η δύναμη (και η μόνη δύναμη) που μπορεί να πείσει τους λαούς ότι δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν – και πάνω σ' αυτή τη βάση θα γίνει δυνατή η κοινή πάλη των λαών.